

Anunci

Havent-se aprovat inicialment la modificació de l'Ordenança municipal sobre intervenció arquitectònica en el nucli antic de Montgat, mitjançant acord plenari adoptat el dia 27 de novembre de 2025 i no havent-se presentat cap al·legació durant el termini d'exposició pública, es considera aprovada definitivament i, de conformitat amb el que disposa l'article 70.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local, es procedeix a la publicació íntegra del seu text, als efectes de la seva entrada en vigor un cop transcorregut el termini previst a l'article 65.2 de la mateixa Llei.

Contra l'acord anterior, que esgota la via administrativa, els interessats poden interposar recurs contenciós administratiu davant la Sala d'aquesta jurisdicció del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la data de la seva publicació, si bé prèviament caldrà comunicar a aquest Ajuntament el fet de la interposició del recurs. No obstant això, s'hi pot interposar qualsevol altre recurs si es considera procedent.

ORDENANÇA REGULADORA SOBRE INTERVENCIÓ ARQUITECTÒNICA EN EL NUCLI ANTIC DE MONTGAT

L'Ajuntament de Montgat dóna una importància especial al nucli antic del poble, pel seu interès històric, patrimonial i humà. Els processos de transformació del nucli antic fan necessari redactar les pautes que regulin les futures actuacions en els edificis, principalment en els seus paràmetres formals exteriors, en general façanes, que configuren un determinat conjunt urbà amb valors paisatgístics, formant part d'un context d'edificacions tipològicament reiteratives que defineixen un determinat ambient.

Aquesta normativa d'adequació ambiental pretén preservar el caràcter diferenciatiu de l'àmbit de l'Antic Barri Marítim, del nucli antic de Monsolís i del Tram baix de la Riera de Sant Jordi, respecte de la resta del nucli, tenint presents les preexistències històriques d'aquest sector de forma que es permeti mantenir els trets tipològics invariants de les façanes, és a dir, la composició, les obertures, les línies de coronament, els elements sortints, els materials i els colors. En definitiva, el manteniment dels ritmes i les proporcions que defineixen el paisatge urbà d'aquests àmbits.

Aquesta opció, que és el resultat de l'anàlisi del patrimoni edificat, es justifica per les característiques dels diferents àmbits, que ha suportat majoritàriament opcions de substitució de l'edificació antiga, al contrari del que ha succeït a altres nuclis en què l'opció d'actuació es va encaminar a la preservació.

CAPÍTOL I

DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte de l'Ordenança

L'objecte de l'Ordenança és regular les condicions d'edificació als àmbits d'aplicació i desenvolupar les normes estètiques que són d'aplicació com a expressió de la necessitat de "conservar l'ambient actual" en el ben entès que la tipologia de l'edificació tradicional de la vila és un bé a protegir en el seu conjunt.

Article 2. Àmbit d'aplicació

La present Ordenança és d'aplicació a tot el terme municipal de Montgat a les zones:

- Antic Barri Marítim
- Carrer del Marquès de Monsolís
- Riera de Sant Jordi

Article 3. Caràcter particular

La present Ordenança té caràcter particular respecte les Normes del Pla General Metropolità, que són subsidiàries en totes les disposicions de caràcter més general que aquest estudi no precisa en virtut de la seva mateixa particularitat.

Article 4. Règim general

Els àmbits assenyalats en el plànol de situació, es regiran per la corresponent Normativa del Pla General Metropolità, excepte en allò que específicament assenyalen els articles següents. A més la zona de l'Antic Barri Marítim està subjecta a l'establert en l'Estudi de Detall de volums d'edificació (17/04/1980) i la mansana compresa entre el carrer del Marquès de Monsolís i la carretera nacional-II complirà l'establert en l'Estudi de Detall d'ordenació de volums de la mansana (22/12/1987).

Article 5 . Procediment per a l'obtenció de llicències

En l'àmbit d'aplicació de la present ordenança serà obligatori, prèviament a la concessió de llicències per obres de reforma i/o ampliació dels edificis existents, per les obres de nova planta o de substitució de l'edificació o qualsevol altra que afecti l'aspecte exterior de les edificacions, la presentació d'un avantprojecte que descriurà les obres que s'han de dur a terme.

L'avantprojecte contindrà la documentació següent:

- Plànols de plantes i alçats dels edificis existents a escala 1:100
- Plànols de plantes i alçats dels edificis projectats a escala 1:100
- Memòria justificativa de la solució de façana i descriptiva dels materials de façana, colors i detalls de cornises, balcons, tancaments ...
- Planta d'emplaçament a escala 1:200 amb expressió dels edificis confrontats i elements d'urbanització del carrer: arbres, fanals... i detallades les fondàries edificables existents.

Els Serveis Tècnics de l'Ajuntament de Montgat informaran sobre aquest avantprojecte.

L'informe tècnic contindrà les observacions necessàries encaminades a complir els objectius pretesos de protecció tipològica i estètica segons els criteris establerts en la present ordenança. En cas d'informe tècnic desfavorable, s'atorgarà un termini de vint dies per esmenar els defectes existents i, en defensa d'esmena, l'òrgan competent, prèvia audiència a l'interessat, podrà denegar la llicència sol·licitada.

L'Ajuntament podrà establir bonificacions en l'impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Article 6. Condicions d'edificació

1ª Alineacions

Es regiran per la corresponent Normativa del Pla General Metropolità i pels Estudis de Detall que siguin d'aplicació.

2ª Profunditat màxima edificable

Es regira per la corresponent Normativa del Pla General Metropolità i pels Estudis de Detall que siguin d'aplicació.

3ª Alçades

Es regiran per la corresponent Normativa del Pla General Metropolità i pels Estudis de Detall que els siguin d'aplicació.

4ª Façana mínima

Es regirà per la corresponent Normativa del Pla General Metropolità. No obstant, si existeix algun habitatge unifamiliar de tipus tradicional edificat en parcel·la amb façana més estreta dels quatre metres i mig (4,50 m) mínims ordenats per P.G.M., per tal de poder seguir mantenint

l'estructura tradicional del barri amb construccions situades en parcel·les estretes, aquest podrà ser subjecte de qualsevol tipus d'intervenció, fins i tot de substitució per un nou habitatge.

5ª Cossos sortints

- a) No s'admetran cossos tancats o semitancats a vial.
- b) Només s'admetran balcons com a únic cos sortint permès amb un vol màxim de vint centímetres (20 cm) en carrer de menys de sis metres (6 m), i quaranta-cinc centímetres (45 cm) en la resta.
- c) Les llosanes dels balcons, mantindran les característiques tradicionals pròpies, seran de pedra o de formigó abuixardat i només es permetrà el tractament de revestiment ceràmic o
- d) d'altre tipus a la seva cara superior. Seran paral·leles a la façana i amb els costats ortogonals
- e) a la mateixa i de cantell d'amplada compresa entre deu (10) i quinze (15) centímetres.
- f) La llosana agafarà una única obertura, centrada en el seu eix, prohibint-se els balcons correguts al llarg de la façana, excepte en els casos de rehabilitació de llosanes contínues existents.
- g) La distància mínima dels balcons a les mitgeres serà de seixanta centímetres (60 cm).
- h) Les baranes seran de barrots de ferro verticals, de secció quadrada o rodona inferior a dos per dos centímetres (2 x 2 cm), amb una separació de deu centímetres (10 cm) com a màxim, amb una alçada compresa entre noranta-cinc i els cent cinc centímetres (95-105 cm) fins a sis metres (6m) d'alçada i de cent vint centímetres (120 cm) en alçades superiors.
- i) En cas de rehabilitació d'edificis es podran mantenir els balustres històrics dels balcons, havent de ser substituïts els que estiguin malmesos per d'altres d'idèntics.

Article 7. Cobertes i coronaments

Per damunt de l'alçada edificable només s'admetrà la coberta de l'edifici ja sigui plana o inclinada.

1. Coberta inclinada:

- a) Formada per una coberta de teula ceràmica tradicional, inclinada a dues aigües, que tindrà un pendent uniforme per les vessants, amb un pendent del trenta per cent (30%) com a màxim, l'arrencada de la qual (horitzontal i paral·lela a cadascuna de les façanes) es situarà a l'extrem d'un ràfec de trenta centímetres (30 cm) com a màxim.
- b) Els ràfecs hauran de tenir un tractament de cornisa. No es permetran els ràfecs formats en forjats volats.
- c) Les canals podran quedar dins la cornisa, o bé a l'extrem dels ràfecs de la coberta i han de ser de ceràmica (tortugues).
- d) En el cas de baixants vistos, aquest seran ceràmics, de ferro galvanitzat o de ferro colat llis. Els ceràmics aniran amb la seva textura original o pintats amb el mateix color de fons de la façana i els metàl·lics en color de façana o gris antracita.
- e) Es prohibeix expressament els baixants i les canals de material plàstic (PVC, PE o PP) i de fibrociment.
- f) En quant al material i color, s'haurà de reutilitzar teula àrab vella procedent dels edificis substituïts o d'aparença similar. Podran utilitzar-se teules àrabs noves, i seguint les mateixes característiques cromàtiques que les tradicionals utilitzades en el conjunt del barri.
- g) S'admetran finestres de sostre amb una grandària màxima d'un metre quadrat de superfície separades un metre com a mínim dels llistons i entre elles i es situaran, com a mínim, a dos metres del ràfec i a dos del carener.
- h) Sobre la coberta inclinada no s'admetran altres cossos que les xemeneies de sortida de fums o de ventilació de banys, lavabos i cuines, així com l'antena de televisió. En cap cas, aquests elements se situaran en els plans de façana.
- i) En cas d'instal·lar-se sistemes de captació d'energia solar, aquests hauran d'estar integrats en el pla de la coberta

2. Coberta plana:

1. Els ràfecs hauran de tenir un tractament de cornisa i no es permetran els ràfecs formats en forjats volats. Tindran una alçada compresa entre quinze (15) i quaranta-cinc (45) centímetres alineada al pla de façana i una volada màxima de trenta centímetres (30 cm).
2. Les baranes del terrat se situaran en línia de façana. Podran ser d'obra, massisses o calades, o de barrots de ferro verticals, de secció quadrada o rodona inferior a dos per dos centímetres (2 x 2 cm), amb una separació de deu centímetres (10 cm) com a màxim i una alçada compresa entre noranta-cinc i els cent cinc centímetres (95-105 cm) fins a sis metres (6m) d'alçada i de cent vint centímetres (120 cm) en alçades superiors.
3. No es permeten els baixants vistos.
4. Sobre la coberta plana no s'admetran altres cossos que el badalot d'escala, les xemeneies de sortida de fums o de ventilació de banys, lavabos i cuines, així com l'antena de televisió. En cap cas, aquests elements se situaran en els plans de façana, havent de procurar que el badalot se situï prou reculats com perquè no s'observi des de peu de carrer.
5. En cas d'instal·lar-se sistemes de captació d'energia solar, aquests hauran d'estar recolzats sobre el terra de la coberta, en cap cas sobre el badalot d'escala.

Article 8. Xemeneies

- En les actuacions de renovació de cobertes podran mantenir-se totes les xemeneies i fumerals -de concepció tradicional- existents, a excepció d'aquelles d'obra ceràmica sense arrebossar, de fibrociment o de materials plàstics.
- Les de nova construcció s'adaptaran al tipus tradicional, d'obra remolinada pintada, de secció quadrada o rectangular constant, i de dimensions màximes quaranta centímetres (40 cm) en el cantó curt i un metre (1m) en el cantó llarg.
- Els conductes tipus "Shunt" es revestiran igualment amb un tractament tradicional d'acord amb les característiques fixades per les xemeneies.

Article 9. Composició de façanes

La composició de façana haurà de guardar els criteris tradicionals de predomini de les proporcions verticals sobre les horitzontals a les obertures, i dels plens sobre els buits en el mur de façana.

L'execució d'obertures haurà de respectar els següents criteris:

- Les obertures en els paraments exteriors es produiran en la línia de façana i en cap cas formaran terrasses interiors, exteriors o tribunes.
- La composició de les obertures serà la següent:
 - a) La composició en façana es farà d'acord amb eixos verticals amb balcons i finestres aplomats i de forma rectangular.
 - b) Les amplades de forats estaran compreses en tots els casos entre una amplada mínima de noranta centímetres (90 cm) i màxima de cent vint-i-cinc centímetres (125 cm).
 - c) La distància mínima de les obertures a les mitgeres serà de seixanta centímetres (60 cm)
 - d) i entre elles de vuitanta centímetres (80 cm).
 - e) S'admet la variació d'aquestes mides sempre que es justifiqui amb la preservació i la continuïtat dels eixos de composició en façanes existents.
- Les obertures en planta baixa seran rectangulars, de proporcions verticals o quadrades i amb una alçada no superior a dos metres i mig (2,50 m). La distància mínima del primer forat a la mitgera serà de seixanta centímetres (60 cm) i la separació entre dos forats consecutius no inferior a seixanta centímetres (60 cm).
- Quan el solar objecte d'un projecte de nova planta o de substitució de l'edificació sigui el resultant de l'agrupació de varies parcel·les, la composició de la façana haurà d'evidenciar els ritmes que recorden el parcel·lari preexistent.

Article 10. Materials: textures i acabats

1. Edificis d'obra nova

- Els paraments de façana aniran revestits amb morter de calç tintat o amb pintures d'acabat mat i textura llisa sobre arrebossat d'acord amb la carta de colors aprovats. En

quan a les pintures per a paraments, en tot tipus d'intervenció el tècnic ha de vetllar per l'equilibri entre transpirabilitat i impermeabilitat, a títol orientatiu l'índex de permeabilitat suggerit ha de ser $W_{dd} \geq 150 \text{ g/m}^2 \text{ dia}$ ($S_d < 0,10 \text{ m}$) (UNE-EN 1062-1:2005). Això ho compleixen les pintures siloxàniques, de silicats o a la calç, sense restricció a altres productes que els fabricants certifiquin.

- Les plantes baixes hauran de rebre el mateix tractament de façana, en quant a l'ús de colors, materials i tècniques, en que es troba integrada. A la planta baixa s'admetrà un sòcol arrebossat, estucat o de pedra natural buixardada, d'acabat continu o amb un especejament de peces rectangulars de les mateixes dimensions, d'entre seixanta centímetres (60 cm) i un metre (1 m) d'alçada. També es pintaran les portelles d'instal·lacions, que aniran sempre enrasades a línia de façana, no podent sobresortir ni presentar regruixos o finestretes transparents.

2. Intervenció en façanes d'edificis existents

Les façanes dels edificis existents estucats, esgrafiats i amb decoracions, s'hauran de respectar amb l'ús de colors, materials i tècniques tradicionals segons aquesta ordenança.

a) Pedra:

No s'admeten operacions de repicat extensiu i sistemàtic dels revestiments per tal de deixar el mur vist. Sols s'admetrà en elements específics com emmarcaments d'obertures, lloses de balcó, sòcols, cornises i elements puntuals en general.

b) Arrebossats:

En les obres de restauració i manteniment de la façana s'haurà de verificar el seu estat de conservació (que no tingui disgregació o bosses de descohesió) abans d'aplicar res damunt. La reparació d'arrebossats fets amb morter de calç s'executarà respectant aquesta composició per tal de mantenir les mateixes propietats mecàniques del suport, la permeabilitat original i, també, la seva adherència. En cada tipus de reparació es requerirà d'un morter de composició específica.

c) Estucs:

En les intervencions prevaldrà el criteri del manteniment i la recuperació dels estucs tradicionals encara que acolorits en massa respectant les textures i acabats existents.

Els estucs tradicionals són morters de calç, àrid i pigments, aplicats en diferents capes de granulometria i espessor decreixent vers la superfície. En les façanes que se segueixin utilitzant, s'admeten les múltiples varietats d'acabats (lliscat, raspat, desbastat).

La restauració dels estucs, exigeix un tractament previ de neteja, consistent en l'eliminació per mitjans mecànics, físics o químics de les restes de materials antics, degradats o mal adherits; la reparació dels defectes superficials; la consolidació; la preparació de les capes d'acabats i la formació de l'estuc aplicant la mateixa gamma cromàtica original.

d) Esgrafiats (Riera de Sant Jordi 14 i carrer Riera d'en Font 11):

Caldrà conservar –restaurant o reproduint– els esgrafiats de les façanes, documentant els motius i models existents. Els casos més senzills corresponen a paraments imitant carreus. També hi ha façanes amb esgrafiats que reproduïen models vegetals.

e) Pintures:

Dins del camp de les pintures per a paraments, es podran utilitzar quan es tracti d'intervencions en façanes ja pintades o arrebossades. Les pintures hauran de ser a la calç. Caldrà assegurar la seva cohesió i adequació cromàtica abans de procedir al seu repintat i sempre tindran un acabat llis i mate.

f) Emmarcaments i complements:

Es mantindrà i restaurarà la pedra existent. Cas de no tenir emmarcaments, es podrà fer un remarcad d'una amplada de quinze a vint centímetres (15 -20 cm) d'un color complementari amb pintura o amb un estuc sobresortit del pla de façana.

No es permetrà l'emmarcament amb aplacats de pedra o material ceràmic, com tampoc la utilització de blocs de pedra i maó vist.

Article 11. Tractament específic de les mitgeres vistes

Les parets mitgeres o part d'elles, tant les pròpies com les veïnes que restin al descobert un cop enllestida l'execució de l'edificació o reforma, hauran d'ésser tractades com façanes en tots els casos pel promotor de l'obra o propietari de la finca. El tractament de les mitgeres es farà amb acabat arrebossat en tots els casos. L'acabat cromàtic es farà amb el color dominant o complementari que s'hagi aplicat a la façana principal de l'edifici.

Es prohibeixen els acabats en envà pluvial vist i els arrebossats i revestiments superficials de mal comportament a la intempèrie.

A aquests efectes tindran la consideració de façanes tots els parament d'un edifici visibles des de qualsevol espai d'ús públic (carrer, plaça, zona verda, mar, interior, etc.)

Article 12. Tancaments i fusteries

- Els tipus de tancaments exteriors seran únics per tota la façana, amb l'excepció de les plantes baixes.
- Els tancaments aniran sempre disposats amb les finestres o balconeres de dues fulles abatibles. En tots els casos, per la fusteria i els tancaments de protecció solar ("persianes") s'utilitzarà fusta natural pintada dels colors que s'indicaran en la carta de fusteria o envernissada.
- Alternativament s'admetrà l'alumini o PVC lacat acabat mat amb els colors de la carta de fusteria.
- Els vidres de les finestres i balcons seran incolors, transparents i sense cap tipus de gravat, dibuix o imprès, amb l'excepció dels vidres gravats a l'àcid de tipus tradicional en els cancells dels habitatges.
- Els tancaments de protecció solar podran ser a base de persianes de corda, enrotllables i suspeses per l'exterior, a base de porticons compostos per peces de tipus llibret seguint les característiques tradicionals o persianes enrotllables de caixa. En aquest darrer cas, no s'admetran caixes vistes, enrasades o sobresortides del pla de façana.
- Les reixes tan sols s'admetran en les plantes baixes i hauran d'estar justificades tipològicament d'acord amb la composició general de la façana i el front del carrer. Es col·locaran sense sobresortir del pla de façana i estaran formades per barrots o reticles metàl·liques sense dibuixos ni elements decoratius. Es permetrà la instal·lació de reixats antics que provenguin d'altres construccions enderrocades, sempre que compositivament quedi justificat.
- Per a la fusteria de fusta l'acabat serà a base de pintures a l'oli, esmalts sintètics d'acabat setinat (60% brillantor) o vernissos.
- En obres de restauració i rehabilitació de les façanes de les edificacions tradicionals serà obligatori el manteniment de la gamma cromàtica original.

Article 13. Serralleria

- a) Cal intentar mantenir els elements existents, realitzant les reproduccions tan sols d'elements imprescindibles mitjançant massissos de ferro (fos o forjat).
- b) Els metalls no fèrrics (zinc, plom, coure, bronze) només s'admetran en elements especials (desguàs, cobertes, etc.) o per reproducció d'elements ornamentals existents.
- c) La serralleria haurà de comptar amb una imprimació antioxidant i dues mans d'acabat a base d'esmalts sintètics setinats o a base d'esmalts amb partícules fèrriques.
- d) Les portes de garatge seran opaques de fusta o metàl·liques.

Article 14. Elements sobreposats a les façanes

- a) Els tendals i protectors solars seran de roba de color a determinar segons cada àmbit urbà per mantenir la seva homogeneïtat amb l'entorn.
- b) La col·locació de qualsevol retolació i publicitat només es permet a la planta baixa, estant subjecte a llicència municipal i havent de complir els requisits que es detallen en els següents apartats.
- c) Els rètols dels establiments s'integraran en les obertures de les plantes baixes sense sobresortir del pla de façana i la seva alçada màxima serà d'un 20% del forat on s'encabeixin.
- d) No podran ser lluminosos, però podran il·luminar-se mitjançant focus de baixa tensió, sense produir efectes de contaminació lumínica i concentrant el feix de llum directament sobre el cartell i no sobre la via pública o la façana de l'edifici. Només podran ésser lluminosos, si estan retirats com a mínim 30 cm del pla de la façana i sempre que les lluminàries no siguin aparents des de l'exterior.
- e) Es prohibeix qualsevol tipus de marquesina i rètols comercials així com banderoles, tanques publicitàries o cartelleres de tipus privat i altres voladurs decoratius que sobrevolin del pla de
- a) façana tant anterior com posterior dels edificis i els rètols col·locats tipus "bandera" i els rètols lluminosos a base de lletres damunt un plafó de plàstic. Igualment es prohibeix la publicitat col·locada en finestres i balcons, sigui des del seu exterior o des de l'interior.
- f) Excepcionalment, s'autoritzen rètols a la via pública que senyalitzin serveis públics.
- g) Queda igualment prohibida la col·locació de publicitat en tots els paraments i parets mitgeres exteriors, exceptuant aquells que l'Ajuntament assenyali per a aquesta finalitat.

Article 15. Vols disconformes

Es prohibeixen específicament i són considerats vols disconformes els elements següents:

- a) Galeries tancades en cobertes, balcons i altres parts dels edificis.
- b) Marquesines i altres construccions similars situades en cobertes, balcons i altres parts dels edificis.
- c) Tot tipus d'estructures, provisionals o no, sobreposades als terrats i les cobertes dels edificis.

Article 16. Aire condicionat

Tota instal·lació d'aparells condicionadors d'aire haurà de disposar d'autorització municipal. Es prohibeix la instal·lació de qualsevol aparell o element d'aire condicionat, en façanes, balcons, cobertes o que sigui visible des de la via pública.

Article 17. Usos i activitats

- Es podran autoritzar els usos i activitats previstos pel PGM.
- Es prohibeix la barreja d'usos en parcel·les inferiors als sis metres i mig (6.50 m) d'amplada.
- No permetent-se la presència d'aparcament en planta baixa en els habitatges unifamiliars en parcel·les tradicionals.
- L'ús com a garatge o aparcament privat en les plantes baixes, anirà condicionat també als criteris de vitalitat.

DISPOSICIONS FINALS

Aquesta ordenança entrarà en vigor transcorreguts 20 dies, comptadors de la data de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

Annex – Carta de Colors

1. Objectiu

L'objectiu de la Carta de Colors és establir unes pautes per a la tutela i foment de la rehabilitació de les façanes històriques. Ha de ser una eina perquè els projectes de rehabilitació de façanes

contemplin directrius cromàtiques i tècniques de com intervenir justificadament en aquesta part fonamental del paisatge urbà.

Vol donar compliment a la previsió expressa de l'**ESTUDI DE PROTECCIÓ TIPOLÒGICA I ESTÈTICA DEL NUCLI ANTIC DE MONTGAT: ANTIC BARRI MARÍTIM, NUCLI ANTIC DE MONSOLÍS I TRAM BAIX DE LA RIERA DE SANT JORDI** d'una Carta de Colors. Les pautes marcades en aquest treball són les següents:

- Aplicació d'una metodologia de prospecció sobre el paisatge urbà per observació realitzat per una comissió formada per l'equip tècnic municipal i veïns del municipi escollits atenent els seus coneixements tècnics o històrics, per detectar les constants constructives i cromàtiques dels revestiments de les façanes.
- Cercar un equilibri entre la recuperació del cromatisme històric i la seva harmonització amb el paisatge construït, proposant una Carta de Colors dels elements principals de les façanes: **Paraments, Complements, Fusteria i Serralleria**.
- Establir les bases per a una **Ordenança Municipal Urbanística** que estableixi els paràmetres cromàtics i tècnics amb la que regular les intervencions en les façanes del Nucli Antic de Montgat.

2. Àmbit d'estudi i planejament

L'àmbit territorial que abasta l'estudi de protecció tipològica i estètica està definit pels diversos nuclis antics de Montgat que corresponen a l'Antic Barri Marítim de Montgat, el nucli antic de Monsolís i el tram baix de la Riera de Sant Jordi (vegeu Annex II – Situació - Plànol 01).

L'Antic Barri Marítim ve delimitat per les illes situades entre la via de ferrocarril de Barcelona a Maçanet de la Selva, que discorre paral·lela al carrer del Mar, i la carretera nacional II que rep el nom de carrer del Camí Ral en aquest tram de travessia.

El nucli antic de Monsolís es correspon a les dues illes amb front al carrer del Marquès de Monsolís el qual va des del carrer del camí Ral fins a la Riera d'en Miquel Matas.

El tram baix de la Riera de Sant Jordi, situat al barri de les Mallorquines, és el tram que queda més al sud d'aquesta via de comunicació natural amb Tiana i que es delimita pel sud amb el carrer de la Marina, la plaça de les Mallorquines i l'Estació del Ferrocarril fins als carrers Ramon i Cajal i d'Enriqueta Pujal al nord.

El planejament vigent qualifica aquestes illes de zona 12, nucli antic substitució de l'edificació antiga als àmbits del barri antic marítim i el nucli antic de Monsolís.

Mentre que el tram baix de la Riera de Sant Jordi té unes qualificacions de zona 13b densificació urbana semi intensiva i zona 22a industrial.

3. Sistemes de referenciació cromàtica

Un cop establerts els colors locals cal la seva referenciació inequívoca per la seva fidel reproducció per part de fabricants, aplicadors i projectistes. L'assignació de les codificacions es fa "llegint" les cartolines pintades, amb espectrocolorímetres que els hi assignen una referenciació amb un sistema cromàtic científic basat en lleis d'òptica i reflexió de la llum. De sistemes hi ha molts (NCS, Cie Lab, ACC, etc) en el nostre cas hem escollit:

- **Sistema NCS:** Per les pintures de paraments s'ha fet servir el sistema NCS.

El Sistema NCS està científicament basat en la percepció visual del color. Ha arribat a ser el sistema de notació líder en el món. És fàcil d'entendre i d'utilitzar, i és independent del tipus del material sobre el que s'estudiï. NCS - Natural Color System® es un llenguatge visual de colors, basat en la forma en com percebem el color.

Els sis colors purs en els que es basa la facultat del ser humà de caracteritzar els diferents colors, són: el blanc (W), el negre (S), el groc (Y), el vermell (R), el blau (B) i el verd (G).

En les denominacions NCS es fàcil desxifrar les característiques del color. La notació del color NCS es una descripció exacta visual del color. Descriu la semblança del color amb dos o més dels ses colors elementals. En la notació NCS S 1050-Y90R las primeres quatre xifres (1050) representen el matis del color. Això vol dir el percentatge de la negror (S) 10% y de la cromaticitat (C) 50%. Del màxim (100) queda un 40%, que representa la blancor del color: 100 - (10+50) = 40.

El to del color Y90R descriu la assemblant-se percentual del color amb els dos colors elementals cromàtics; en aquest cas, groc (Y) y vermell (R). Com llegim sempre des del groc cap a el vermell (como el rellotge) el to Y90R significa un color groc amb 90% de vermell y 10% de groc. Els colors grisos purs no tenen tonalitat alguna y es defineixen únicament amb el matis. S 0300-N es un color blanc degradat; li segueixen S 0500-N, S 1000-N, S 1500-N, etc.. fins S 9000-N, que es un color negre. Una S avanç de la denominació NCS completa (exemple S 2030-Y90R) significa que la mostra en menció pertany a la col·lecció estandarditzada del NCS Edició 2.

- **Sistema RAL:** Per la fusteria i serralleria s'ha fet servir el codi RAL.

L'acrònim RAL, molt comú entre pintors i arts gràfiques, prové de "Reichsausschuß für Lieferbedingungen und Gütesicherung", que es tradueix com "Comitè Estatal per a terminis d'entrega i garantia de qualitat". Originalment la taula RAL constava de 40 colors y avui en dia la xifra és a 213. Els codis es defineixen amb 4 dígits, el primer defineix el rang de color. Les famílies de tons son:

1xxx Grocs	RAL 1000 Beix verdós a RAL 1034 Groc pastel	27 tons
2xxx Taronges	RAL 2000 Groc taronja a RAL 2012 Taronja salmonat	12
3xxx Vermell	RAL 3000 Vermell vivo a RAL 3031 Vermell orient	22
4xxx Violetes	RAL 4001 Vermell lila a RAL 4010 Telemagenta	4
5xxx Blaus	RAL 5000 Blau violeta a RAL 5024 Blau pastel	23
6xxx Verds	RAL 6000 Verd patina a RAL 6034 Turquesa pastel	32
7xxx Gris	RAL 7000 Gris esquiol a RAL 7047 Gris tele 4	37
8xxx Marrons	RAL 8000 Marró verdós a RAL 8028 Marró terra	19
9xxx Blancs/Negres	RAL 9001 Crema a RAL 9018 Blanc paper	12

4. Colors de Paraments i complements de paraments

Les façanes dels edificis existents estucats, esgrafiats i amb decoracions, s'hauran de respectar amb l'ús de colors, materials i tècniques tradicionals segons l'ordenança.

Pintures:

Dins del camp de les pintures per a paraments, es podran utilitzar quan es tracti d'intervencions en façanes ja pintades o arrebossades. Les pintures hauran de ser a la calç.

Caldrà assegurar la seva cohesió i adequació cromàtica abans de procedir al seu repintat i sempre tindran un acabat llis i mate.

Emmarcaments i complements:

Es mantindrà i restaurarà la pedra existent. Cas de no tenir emmarcaments, es podrà fer un remarcad d'una amplada de quinze a vint centímetres (15 -20 cm) d'un color complementari amb pintura o amb un estuc sobresortit del pla de façana.

Els colors que s'han considerat propis del municipi són:

- A. Carrer del Mar el blanc amb totes les seves tonalitats combinats amb complements de paraments blaus o verds amb els tancaments practicables de façana de color blanc, blau o verd. També s'admet fusteries de fusta natural.
- B. Pel tram baix de la Riera de sant Jordi els colors de la taula següent.
- C. Finalment pel nucli antic de pescador i barri de Monsolis la suma dels dos punts anteriors.

5. Taula de colors propis de Montgat

111 - MARFIL	115 - BEIG	116 - SAHARA	144 - SOMBRA LUNA	145 - SOMBRA
146 - PIEDRA	147 - CANTERA	148 - ARCILLA	149 - GAMUZA	161 - VERDE PASTEL
162 - VERDE PISTACHO	163 - MOSTAZA	171 - GRIS CLARO	172 - GRIS PERLA	174 - GRIS CIUDAD
181 - CANELA	183 - CAFÉ			

Equivalència de color respecte carta NCS

111 marfil S1005-Y20R	115 beig S1010-Y30R	116 sahara S1020-Y20R	144 sombra luna S2020-Y10R	A45 sombra S4020-Y30R
146 piedra S2510-Y30R	147 cantera S4020-Y30R	148 arcilla S2520-Y40R	149 gamuza S2030-Y30R	161 verde pastel S1005-G90Y
162 verde pistacho S2030-G70Y	163 mostaza S2020-G90Y	171 gris claro S1005-R70B	172 gris perla S1502-Y	174 gris ciudad S3010-Y20R
181 canela S3030-Y20R	183 café S4020-Y50R			

6. Colors de fusteria

La fusteria en el seu origen va ser de fusta natural envernissada o pintada, però actualment els requeriments de comportament tèrmic i acústic sobre aquests elements de la façana està produint una substitució a alumini.

Per aquest motiu els colors per a la fusteria són:

Els colors que s'han considerat propis del municipi són:

A.- Carrer del Mar fusteries de fusta natural envernissada, blanques, blaves o verdes amb denominació RAL per fusteries metàl·liques o PVC, i NCS per fusta pintada.

BLANC	BLAU	VERD
9003	5002	6004
9016	5013	6005
S0502Y	5022	S7020B70G
S0500N	S3060-R70B S2060-R70B	S7020G05Y

B.- Carrers Camí Ral del nucli antic pescador i el tram baix de la Riera de Sant Jordi fusteries de fusta natural envernissada i dels colors de la taula següent.

GRIS	VERD
7012	6004
7022	6005
7039	

C.- Finalment carrer Església i pel barri de Monsolis la suma dels dos punts anteriors.

7. Colors de serralleria

Cal intentar mantenir els elements existents, realitzant les reproduccions tan sols d'elements imprescindibles mitjançant massissos de ferro (fos o forjat). Els metalls no fèrrics (zinc, plom, coure, bronze) només s'admetran en elements especials (desguàs, cobertes, etc.) o per reproducció d'elements ornamentals existents.

La serralleria haurà de comptar amb una imprimació antioxidant i dues mans d'acabat a base d'esmalts sintètics setinats o a base d'esmalts amb partícules fèrriques.

Les portes de garatge seran opaques de fusta o metàl·liques. La serralleria serà en tots els casos negre o gris fosc.

8. Combinacions cromàtiques

A tall d'exemple per interpretar la taula de colors:

Montgat, 2 de febrer de 2026

L'alcalde

Andreu Absil Solà

